

Forrás – 40

Folyóiratunk, a *Forrás* negyven éve indult el a maga útjára. Mondhatjuk, történelmi idők részese volt, amennyiben a magyarság és a magyar irodalom is történelmi időket ért meg, mégsem érzem, a negyven év elteltével sem, hogy meg kellene írni a lap történetét. Korábban, mondjuk, az ötvenkénti ünnepi szám összeállításakor sem éreztem ezt. Még nem, talán majd akkor, ha ötvenesztendő lesz a lap...

Ha nem is érzem még szükségét annak, hogy megíródjon a lap története, arról talán mégis érdemes beszélni, hogy miért kell, miért érdemes még mindig lapot szerkeszteni. Először azt mondom: önmagáért. Az írókért, az olvasókért, a kapcsolatokért, a levelezésért, a barátságokért. *Mi a hasznuk maguknak abból, amit csinálnak?* – kérdezte fotóművész barátom „szociofotós” modellje, egy idős néni, napjaink alapvető kérdését megfogalmazva. Nem tudok mást mondani, minthogy az olvasó, az írók, versek, tanulmányok, a barátságok. Ez a mi hasznunk. S azért is, mert szerkesztőként érezhetjük igazán, hogy egy írás sohasem önmagában áll, naponta válik láthatóvá az, ahogyan az írók megrajzolják a maguk bokrárt. Láthatóvá válnak a kötődések, a kapcsolódások és a szakítások.

De van más is: az én szememben, a mi szemünkben a lapszerkesztés képezi le a Bibó István által említett műgonddal élő ember tevékenységét. A kéziratok kérése, gondozása, a várakozás, s az olvasás – leginkább talán ezért érdemes lapot szerkeszteni.

Még mindig. Húsz, harminc, negyven év után is...

Füzi László

E számunkat nyomta és kötötte az AS-Nyomda Kft. Szilády Üzem

6000 Kecskemét, Mindszenti krt. 63.
Tel.: +36 76 481 401; Fax: +36 76 481 204
E-mail: szilady@axelspringer.hu
www.as-nyomda.hu; www.szilady.hu

Folyóiratunk megjelentetését a Nemzeti Kulturális Alap

és a

József Attila Kulturális és Szociális Alapítvány
támogatja.